

Vaticà

Reagan informa el papa sobre Centramèrica i desarmament

Ciutat del Vaticà. — El president nord-americà, Ronald Reagan, explica al papa Joan Pau II els seus punts de vista sobre el conflicte centramericà i les negociacions de Ginebra sobre desarmament, que en nom seu lliurà ahir el senador republicà Bob Dole.

Dole reconegué que no coneix el contingut exacte del missatge, malgrat que sí que sap que es refereix a Centramèrica i Ginebra. A part aclarí que la proposta de Reagan, per la qual l'Església nicaragüenca faria de mediatrice entre el govern de Managua i l'oposició armada nicaragüenca, ja fa una setmana que fou lliurada al papa.

Joan Pau II no féu al·lusió a cap d'aquestes qüestions en el discurs que adreçà als senadors nord-americans. Es limità a subratllar que «el poble nord-americà té una missió especial de servei a aconseguir al món» i a dir que «els senadors nord-americans poden aportar una contribució excepcional a favor de la defensa de la vida i la llibertat».

Els sis senadors, presidits per Dole, que és el líder de la majoria republicana a la Cambra alta nord-americana, també s'entrevistaren ahir amb el ministre italià d'Afers Estrangers, Giulio Andreotti. Abans d'ahir es reuniren amb el cap del govern italià, Bettino Craxi. Amb Craxi examinaren l'anomenada «guerra dels estels» i l'abast de la moratòria del número u soviètic, Mikhaïl Gorbtxev, sobre els míssils d'abast mitjà, així com qüestions bilaterals de comerç i economia entre els Estats Units i Itàlia i de l'Europa occidental. Independentment, l'alcalde de Capri oferí la ciutat per a l'esperada reunió.

Pel que fa a la moratòria soviètica, Dole defensà la mateixa opinió que Reagan, que no és sinó que l'afer no es pot decidir unilateralment sinó en el marc de la conferència sobre desarmament de Ginebra. El mateix divendres, el secretari d'Estat nord-americà, George Shultz, s'adreçà a la direcció del Kremlin perquè abandoni les «seves diverses maniobres de propaganda» i contesti a les propostes nord-americanes per a una reducció important dels armaments nuclears.

Mentrestant, la «guerra dels estels» ha aparegut en els eslògans soviètics a pronunciar amb motiu del Primer de Maig. «Accentueu la lluita per a impedir el perill d'una guerra nuclear i la cursa d'armaments a l'espai i sobre la terra», començà a publicar ahir «Pravda».

També s'anuncià ahir que, amb ocasió de la reunió de caps d'Estat de països industrialitzats, Reagan s'entrevistà amb el primer ministre japonès, Yasuhiro Nakasone, el 2 de maig a Bonn.

Nous atemptats antisionistes i antiracistes

Un banc jueu i una oficina d'immigració, destruïts a París

Amenaces a la reunió de països industrialitzats

París. — Quinze dies després de l'atemptat contra el cinema parisenc Rivoli-Beaubourg a la fi d'una projecció sobre Adolf Eichmann, atemptat que causà divuit ferits, dos més es van produir la nit de divendres a la capçalera francesa, un dels quals també de palès caràcter antisionista: l'entitat bancària Leumi resultà destruïda. L'altra acció fou contra l'Oficina Nacional d'Immigració (ONI).

Cap d'ambdós actes no causaren víctimes, però sí importants pèrdues materials. Inscripcions signades per Acció Directa (grup d'extrema esquerra que es diu que és dirigit per Jean-Marc Rouillon i Nathalie Menigon) foren trobades per la policia als locals de l'ONI. L'atemptat contra l'oficina d'immigració fou reivindicat anònimament, per telèfon, per una veu que es digué pertanyent a Acció Directa, però la policia no s'ho cregué. Entre les restes es van trobar signes antiracistes i antisraelians, ben bé com quan fou atacat el cinema, acció que en el temps coincidí amb atacs antiàrabs comesos al sud de l'Estat.

Les pintades que la policia pogué llegir deien «alto al racisme», «dissolució del Front Nacional de Jean-Marie Le Pen», «sionistes fora del Líban». Hi havia l'estel d'Acció Directa, les sigles AD i la signatura Unitat Combatent Sana Mheidleh. Sana fou la xitla libanesa de setze anys que el dia 9 es precipità al volant d'un automòbil carregat d'explosius, contra una columna de blindats al sud del Líban.

El banc israelià quedà completament devastat

La policia d'Alemanya Federal, per altra banda, té indicis segons els quals grupuscles pròxims a la Fracció de l'Exèrcit Roig (RAF), que es diu vinculada a Acció Directa, preparen atemptats contra la reunió de caps d'Estat i presidents de govern dels països industrialitzats, que ha de tenir lloc a Bonn, del 2 al 4 de maig, segons el diari «Bonner Rundschau». En una inspecció feta a Wiesbaden (a prop de Frankfurt), foren trobats fulls volants que criden a «l'atac contra la cimera» en un local de simpatitzants de la RAF. S'hi veuen el canceller Kohl, el president Reagan i la primera minístrera Thatcher, amenaçats per un fusell ametrallador. Se sap que d'altres grups es volen manifestar, es diu que «violentament», forçant el perímetre de seguretat quan es faci la reunió. Un expert en

seguretat declarà que «estem disposats a tot, fins i tot que no passi res a Bonn, on les mesures de seguretat seran molt reforçades, malgrat que sigui a costa que d'altres objectius siguin atacats». Entre aquests darrers grups que estan decidits a protestar tant contra la política del govern Reagan a Nicaragua com contra les centrals nuclears i el superarmament es preveu de tallar línies elèctriques i de comunicacions.

A part, cal dir que Aram Basmadyan, membre de l'Exèrcit Secret Armeni per a l'Alliberament d'Armènia (ASALA), que complia condemna de set anys en una presó prop de París, se suïcidà ahir. La condemna era perquè col·laborà en l'assassinat d'un agent turc de seguretat i ferí el vice-cònsol en l'atac a l'ambaixada turca.

Centramèrica

Primer acord de Contadora pel que fa a verificació

Panamà. — La reunió del grup de Contadora en què participen els vice-cancellers dels cinc països centramericans, que tingué lloc a Panamà l'11 i el 12 d'aquest mes, s'acabà, segons algunes versions, amb un ple èxit. Segons el vice-canceller nicaragüenc, Víctor Hugo Tinoco, però, hi hagué un «bloqueig d'El Salvador, Hondures i Costa Rica que impedí l'aprovació definitiva dels mecanismes de verificació i control de l'acta de Contadora».

De tota manera, hi hagué progressos precisament en el sentit de la comprovació ulterior dels pactes.

El comunicat oficial aprovat en acabar els dos dies de reunió diu que els diplomàtics reunits definiren en particular els mecanismes «de verificació i control en matèria de seguretat». «Els objectius proposats es compliren», declarà Ricardo Valero, vice-canceller mexicà, que afegí que s'havia fet «un pas molt important» i que els participants en la reunió coincidiren que Contadora és el fòrum «genuí» per als debats regionals. Malgrat tot, reconegué que «faltarà la integració en profunditat de tots els mecanismes de verificació», la qual cosa s'ha deixat per a reunions posteriors.

Divendres mateix, l'opositor nicaragüenc Arturo Cruz manifestà a Caracas que es prepara per a tornar a Managua i que està disposat a afrontar qualsevol risc. Mentrestant, el president salvadorenc, José Napoleón Duarte, declarà que no accepta la data del pròxim dia 21, proposada per la guerrilla, per a la tercera entrevista entre els representants del govern i l'oposició armada i que s'havia d'haver fet el gener. Duarte digué que coincideix amb la campanya de vacunació infantil.

Considerat un bon interlocutor

El president algerià, dimarts a Washington

Washington. — El president algerià Chadli Bendjedid és esperat aquesta setmana a Washington per a una visita oficial qualificada de «molt important» pels responsables nord-americans, que esperen converses «substancials» sobre l'Orient Mitjà i la situació al Magrib.

En aquesta primera visita d'Estat que efectua un president algerià als Estats Units, s'assenyala a Washington que les relacions EUA-Algèria «s'han millorat constantment» des de l'arribada de Chadli Bendjedid al poder el 1979 i des dels esforços d'Algèria per resoldre l'afer dels ostatges de Teheran.

El president algerià arribarà dimarts a la capital nord-americana, i l'endemà serà rebut per Reagan i altres dirigents, abans d'encaminar-se cap a Califòrnia, on examinarà diversos projectes de desenvolupament agrícola. L'arribada de Bendjedid a Washington és particularment oportuna, perquè fa pocs dies ha pogut entrevistar-se a Alger amb una delegació comuna jordano-palestina amb què ha debatut les darreres iniciatives en curs per a rellançar el procés de pau a la regió. El govern Reagan considera Bendjedid un interlocutor important, perquè és escoltat tant pels «durs» com pels moderats.

Semblança amb el cas Popieluszko

El pare Zaleski conta com el cremaren

Varsòvia. — El sacerdot polonès Tadeusz Zaleski, de vint-i-vuit anys, cremat en segon grau per un desconegut el dissabte de pasqua a Cracòvia, ha explicat en una entrevista enregistrada en videocassette les circumstàncies de la seva agressió.

En aquest film en colors de deu minuts, algunes còpies del qual circulen clandestinament a Varsòvia, hom pot veure la V de la victòria, símbol de la Solidaritat, gravada, presumiblement amb marques de cigarret, al seu abdomen. En el seu testimoniatge, el sacerdot explica com el dia 6 d'abril, i un cop a casa seva, després d'haver celebrat una missa a Nowa-Huta,

es trobà amb el pany foradat i l'electricitat tallada d'uns compartiments subterranis del seu domicili, on descobrí un home amb la cara tapada que li marcà el cos amb senyals de foc. Un cop feta la denúncia, el sacerdot declarà que de feia un mes notava com algunes persones el seguien.

En llur primera reacció a aquest afer, respecte al qual l'Església polonesa ha fet una semblança amb el del pare Popieluszko, les autoritats han posat en dubte la versió del pare Zaleski.

Un comunicat de la comissaria central de Cracòvia indica que Zaleski «patia d'epilèpsia que li provocava esvaniments temporals», tesi que fou també afirmada pel portaveu del govern, Jerzy Urban, que s'amagava, però, rera un dels seus nombrosos pseudònims al periòdic «Trybuna Ludu». Mentrestant, el secretari d'Afers Estrangers britànic, Geoffrey Howe, marxà ahir de Varsòvia després d'una visita de dos dies en què es trobà amb dues Polònies, l'oficial i la representada pel sindicat dissolt Solidaritat.

CADA DISSABTE A L'AVUI

L'ACTUALITAT DE L'AGRICULTURA I RAMADERIA CATALANES

TALTEÜLL CATALUNYA NORD MUSEU DE PREHISTÒRIA EL MÉS VELL CATALÀ

2 hores per autopista sortida Perpinyà nord
Obert de les 10 a les 12 i de les 14 a les 18 llevat de dimarts

Joan March i la Barcelona Traction

Qui no ha sentit a parlar de Joan March? El seu cognom és present a la vida financera espanyola, però la seva trajectòria personal és poc coneguda. És més fàcil trobar dades sobre la xarxa dels serveis soviètics i americans a Madrid que informació fidedigna sobre el més important dels capitalistes dels Països Catalans, l'únic comparable a les grans figures internacionals.

Es per això que vaig comprar el llibre *Señor monopolio. La asombrosa vida de Juan March* amb un cert esperit de resignació. És el quart llibre sobre aquest personatge que he tingut a les mans i els anteriors m'havien deixat un cert regust a la boca. No pas perquè els seus autors fossin uns incompetents, sinó perquè em deien poca cosa que no estigués a l'abast de qualsevol interessat en la nostra història contemporània. Però aquesta vegada haig de confessar que en el llibre d'Arthur Dixon he trobat informació de primera mà gràcies a la seva utilització dels arxius britànics, una font fins ara no coneguda.

Dixon és un periodista i el seu llibre té un estil periodístic que fa que es llegeixi molt bé. No crec que sigui la biografia definitiva d'aquesta impressionant figura, però la seva obra haurà de ser consultada d'ara endavant quan es vulgui parlar de March. És la primera vegada, també, que tinc la sensació de veure un retrat seu en lletres d'impremta.

La meua relació amb Joan March es limita a una anècdota petita, però significativa. Devia ser l'any 1961 o

62, poc abans de la seva mort. Havia fet un viatge a una capital europea i ocupava a l'aeroport un seient d'un avió d'Ibèria que em tornaria a casa. Ens havien embarcat feia una bona estona i l'avió no es movia. És clar que, tractant-se d'Ibèria, els viatgers no hi donaven gaire importància, acostumats com estaven a tota mena de retards i impertinències. Per la finestreta, vaig veure com s'apropava un cotxe del qual sortí una figura prima i carregada d'espalltes que s'enfilà per l'escala i s'instal·là en un dels seients de primera. L'hostessa de vol ens informà amb orgull que teníem l'honor de tenir entre nosaltres el senyor Joan March. La companyia aèria espanyola, en un dels seus vols regulars, s'esperava el que fes falta per l'home que Jaume Carner, ministre de la República, havia ficat a la presó, i que havia estat un dels financers de la "cruçada" del general Franco.

Anys més tard, vaig buscar a les llibreries de vell *El último pirata del Mediterráneo*, un llibre dedicat als primers anys de March, contrabandista de tabac, però en el qual els personatges tenen noms figurats. Vaig tenir més sort que Dixon, que diu que no el va poder trobar. El llibreter em digué: "La família de Joan March em paga 3.000 ptes. per cada exemplar: per 3.500 ptes. és seu". El llibre té un interès relatiu, molt inferior a l'escàndol que provocà.

Els mallorquins feren pinya al costat de Joan March. Encara avui dia no tenen interès a explicar histò-

ries relacionades amb ell. March, com molts d'aquests grans taurons del capitalisme, era un bon xic sentimental quan es tractava de la seva terra i dels seus conciutadans i els tractava sempre amb una gran generositat. El seu feu era l'illa. Quan creà la casa de Banca, arribà a un acord amb el seu amic Matutes, banquer d'Eivissa: tu a la teua illa i jo a la meua.

Als catalans del Principat, la figura de March ens toca de prop, si recordem que fou el promotor i primer propietari de FECSA, la primera empresa elèctrica catalana. La fallida provocada de la Barcelona Traction —la famosa Canadenca de la plaça de Catalunya— i el traspàs dels seus actius per quatre cèntims a la nova societat són qualificats per l'autor del llibre com "el major acte de pirateria del món". No gosaria dir tant, però evidentment fou una jugada d'aquelles que clamen al cel, tot i que tenia una sentència a favor del Tribunal Internacional de la Haia. La qüestió de la Barcelona Traction motivà el boicot de les grans companyies internacionals europees contra un règim polític que deien que adaptava la justícia a les necessitats i conveniències d'una persona privada.

Les raons jurídiques de la fallida en un jutjat de Reus de la Barcelona Traction originaren una gran quantitat de llibres i documents, procedents la major part dels defensors dels interessos del financer mallorquí. José Larrazza i Joaquín Garrigues Canabate foren dos dels principals de-

fensors dels interessos estrangers en el procés, mentre que José María Gil Robles, Rodrigo Uría i un jove advocat mallorquí que es deia Josep Lluís Sureda es distingiren al costat de March.

L'autor del llibre comentat ens explica que el govern britànic quedà implicat en l'afer de la Barcelona Traction a causa d'haver utilitzat, durant la segona guerra mundial, pessetes procedents de l'empresa hidroelèctrica per a pagar una part de les despeses dels seus serveis secrets a Espanya.

A canvi, la societat canadenca cobrava en lliures esterlines a la Gran Bretanya. O sigui, que el govern britànic cometé un clar delicte monetari castigat per la llei espanyola d'aleshores i castigat ara. Ja s'entén que era una situació política compromesa, tot i que és difícil d'imaginar els espies britànics en plena guerra omplint impresos oficials i estudiant el sistema de canvis. El govern britànic, l'espanyol i Joan March resolgueren l'afer a base d'acords poc coneguts, però que segurament haurien fet tornar vermell el gitano més experimentat.

M'agradaria un dia escriure la història de la Barcelona Traction i dels seus protagonistes. Però abans em sembla que hauria de demanar al detectiu Carvalho, el protagonista de les novel·les de Vázquez Montalbán, que m'esbossés el camí amb una enquesta.

Francesc Cabana

Segons un informe del Banc de Bilbao

Espanya perdé competitivitat però augmentà l'exportació

Bao. — Espanya va perdre competitivitat l'any 1984 en relació amb els altres països a causa de la reducció del valor efectiu real de la pesseta, segons un informe que ha fet públic el Banc de Bilbao. Aquest informe indica que el valor efectiu real de la pesseta baixà de 95,96 a 92,70 punts des del juliol al desembre del 1983, i a final del 1984 aquest valor ja era de 86,45 punts. Segons aquest informe, aquestes dades «evidencien una pèrdua clara de competitivitat per a Espanya».

Tanmateix, malgrat aquest empitjorament de la posició internacional del nostre país, l'informe assenyala que Espanya ha tret molt de profit del creixement de la demanda mundial originada per la recuperació econòmica dels Estats Units. Així, les exportacions espanyoles als països industrialitzats van augmentar l'any 1984 amb més força que les importacions totals d'aquests països a causa de la internacionalització de l'economia nostra i l'esforç dels empresaris per contrarestar els efectes de la debilitat interna de l'economia espanyola.

Aquest informe indica que la demanda de productes espa-

nyols per part del conjunt dels països europeus va augmentar l'any passat un 36,4 per cent i les exportacions a Europa van aconseguir la xifra de 2.260.885 milions de pessetes. En aquest sentit, l'informe assenyala que els intercanvis amb els països de la Comunitat Econòmica Europea (CEE) van tenir, segons el Banc de Bilbao, un paper important en aquesta millora, ja que el saldo positiu d'Espanya en relació amb la CEE va augmentar de 22 milions l'any 1983 a 306 milions l'any 1984. Això vol dir que el coeficient de cobertura va passar del 102 per cent al 120 per cent en el mateix temps.

Desequilibri amb els EUA

Cal assenyalar, segons l'informe, que els Estats Units i el Canadà també van augmentar les seves compres a Espanya. L'any passat, la demanda dels EUA al nostre país s'incrementà un 74,8 per cent i la del Canadà, un 79,3 per cent. Malgrat que aquests bons resultats van permetre reduir considerablement el dèficit comercial que arrossegaven els nostres intercanvis comercials amb aquests països, el desequilibri

amb els Estats Units continua essent molt important, fins al punt que representa una cinquèna part del dèficit total dels intercanvis espanyols. La cobertura de les importacions per les exportacions només arriba a un 70 per cent quan la cobertura total del comerç exterior espanyol arriba al 81,6 per cent.

Els bons resultats dels intercanvis amb Europa i Amèrica del Nord van compensar la baixa de les exportacions espanyoles a altres mercats, com poden ser els països enquadrats dins de l'OPEP, que han perdut quota tant amb termes absoluts com relatius.

Així, mentre les importacions procedents d'Europa, Nord-amèrica i el Japó van representar el 56,8 per cent del total i les exportacions passaven del 67,9 al 71 per cent del 1983 al 1984, els intercanvis comercials d'Espanya amb les regions menys desenvolupades han continuat baixant.

Aquesta evolució es va compensar amb els resultats millors del comerç d'Espanya amb els països industrialitzats, que han portat a un canvi en les exportacions i s'incorporen un nombre més gran de productes de consum.

Augmentaren molt les exportacions

L'any 1984, bo per a l'electrònica espanyola

Barcelona. — Les exportacions espanyoles d'electrònica i d'informàtica van augmentar l'any passat un 283,5 per cent, arribant a una xifra de 284.800 milions de pessetes, enfront dels 74.253 milions de l'any 1983, segons dades facilitades a la Fira de Barcelona per l'Associació Estatal d'Indústries Electròniques i Informàtiques (ANIEL).

Tanmateix, en aquesta xifra d'exportacions s'ha detectat un desfament a l'alta per part de la direcció general de Duanes.

En el curs de l'any 1984, les importacions conjuntes de béns integrats en el sector es van incrementar un 62,75 per cent, passant de 428.312 milions a 697.100 milions de pessetes.

Ajuntament de Barcelona

INFORMACIÓ AL CONTRIBUENT

TRIBUTS EN PERÍODE DE COBRAMENT A L'ABRIL

CIRCULACIÓ

Es recorda als contribuents que el 30 d'abril acaba el període per a fer efectiu el pagament d'aquest tribut. De l'1 al 15 de maig disposen d'una pròrroga amb recàrrec del 5 %.

CONTRIBUCIÓ TERRITORIAL URBANA

Els titulars d'aquest impost disposen de 2 mesos a partir del 15 d'abril, per a fer efectiva la quota anual.

INFORMACIÓ MOLT IMPORTANT

Els propietaris de finques urbanes han de tenir present que aquest any, a fi de simplificar i fer més clara la imposició municipal, s'han fet desaparèixer dues figures impositives que gravaven directament i de manera generalitzada la propietat de finques urbanes: l'Impost sobre solars edificats i sense edificar i la Taxa refosa sobre edificis urbans; així, doncs, la Contribució Territorial Urbana es configura com l'únic impost que grava la propietat.

Per aclarir qualsevol dubte utilitzeu els Telèfons d'Informació de l'Àrea d'Hisenda, 315 15 03 i 315 16 50.

2.093 PLACES SENSE TÍTOL CORREUS I TELÈGRAFS

Convocades a concurs-oposició LLIURE 2.093 PLACES al COS D'AJUDANTS POSTALS I DE TELECOMUNICACIÓ, CORREUS I TELÈGRAFS (B.O.E. 4-4-85). Per a espanyols, de tots dos sexes, des dels 18 anys (sense límit). No es demana cap títol (només estudis primaris). Tan sols un examen escrit sobre matèries a NIVELL ELEMENTAL. Instàncies fins al 24-4-85.

Informeu-vos-en AVUI MATEIX. Demaneu la GUIA GENERAL D'INFORMACIÓ, amb programa, instància, etc., per correu, o bé recolliu-la personalment. Dirigiu-vos a:

CENTRE D'ESTUDIS ADAMS

Rambla Catalunya, 121. 08008 BARCELONA. Tels. (93) 218 07 16 - 275 34 01.